העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של עשר לירות. הזוכים השבוע: שלום בן־פורדו, ירושלים; אורי שיקה, חיפה.

תקרית גבול

שולה הלכה לקולנוע עם הבחור החדש, אותו הכירה לפני יומיים בלבד. הסרט התחיל, וגם הבחור התחיל. עד ששולה לא יכלה לסבול יותר, ושאלה אותו: „איפה הדרכון שלך?" „הדרכון?" תמה הבחור, „בשביל מה לי דרכון?" השיבה שולה במתיקות: „כי אתה כבר עברת מזמן את הגבול."

מזה צוחקים הצרפתים

„כמה פעמים צריך לומר לך שלא לשחק עם אחיך הקטן?!"

טעות לעולם צודקת

עבירות נגד חוק פשיטת־דגל. (למרחב) אורי שיקה, חיפה

חוק בגד וריגול.

יצא לסיבוב בערי השד. (חרות) דוד נחמן, תל־אביב

יקחנו האופל.

כשהוא מתפרץ בקריאה: „בגין ל־שרטון!" (דבר) אלי מן, באר־שבע

זה החבוי מתחת לפני המים, בין שתי גדות הירדן?

מעוניינת להכיר קבר צעיר. (ידיעות אחרונות)

שמואל כהן, נתניה

מתה להתחתן.

...וחמשיר

מעשה בתלמיד מגנות
שכתבו לו כעשר בנות.
בהיותו איש אדיב
לכולן הוא השיב —
אך אבוי, הוא החליף השמות.

כרמל, גדרה

הערות־שוליים

כל פעם שאני שומעת מישהו מדבר על הפחתת הלירה...

●

... נעשה ליר ע.

★ ★ ★

גזבר עיריית אילת לשעבר הסביר כי במשרדי העיריה היה נהוג שאם פקיד נעדר מעבודתו, יכול אחר לחתום בשמו...

●

... גמר חתימה לא טו־בה.

★ ★ ★

פעם נהגו מהגרים רוסיים שהתרכזו בפאריס לקרוא לעצמם קוסמו־פוליטים...

●

...עיראקים הבורחים עתה לרע"מ יכולים לקרוא לעצ־מם קסמופליטים.

★ ★ ★

ריקוד חדש כובש את ישראל: אחרי הצ'א צ'א צ'א...

●

... בא הצ'אד צ'אד צ'אד.

מכתבים לשטותי

עצות טובות מאד לנערות מסכנות

ידעתי שקל לתת עצות לנשמות אומללות, אבל לא שיערתי בנפשי שזה כל־כך קל. מאות קוראים שלחו את עצותיהם לשלוש המסכנות — חגית א., מינה החיפאית והמתמהמהת. כמה מן העצות היו מאד לעניין, אבל העמוד הזה היה מתכסה כולו בצבע אדום, אילו הייתי מדפיסה אותן. אני עצמי קראתי אותן רק מפני שהייתי מוכרחה. התפקיד, אתם מבינים. הנה מה שעבר צנזורה:

חגית א: — את נערה נבונה, אך משום מה אין לך הצלחה אצל גברים. אינך מבינה מה היא הסיבה הגורמת לגברים להתרחק ממך. את חוששת שהם רודפים רק אחרי תענוגות ופלירט קל, ומאחר שאת רצינית, הם מוותרים עליך.

★ **היי פחות נבונה ויותר נבונה.** (שלום בן־פורדו, מזכרת משה, רחוב גרזים, בית שוב, ירושלים, הזוכה ב־פרס חמש ל"י)

★ **אין דבר, מה שלא עושה השכל יעשה הזמן.** (פנינה דורון, רמת־גן)

★ **שמעי מה שדודה שטותי אומרת לך: הגברים תמיד מתרחקים. אצל אחדות, זה אחרי המעשה. אצלך זה לפני ה־מעשה. ובשני המקרים זה כואב. כך שזה לא משנה.** (דויד כהן, ראשון־לציון)

★ **כן, חביבתי, כאלה הם החיים. הנוער של ימינו יוצא לבילוי, כשבפיו סיסמת־הלילה: „אשת ליל מי ימצאנו?"** (אליהו ברגר, חיפה)

מינה החיפאית: — את חמת־מוג ואילו בעלך קר ואדיש, לדבריך, את סובלת מחוסר־סיפוק הנורם לך, לדבריך, למצב של מתח־עצבים שקשה לעמוד בו. שאלתך היא אם עלייך להתגרש מבעלך או להתנחם בחברת מאהב.

★ **מצב של מתח עצבים שקשה לע־מוד בו? אז שבי!** (אורי שיקה, רחוב מיכאל 36, חיפה, הזוכה בפרס 5 ל"י)

★ **בקיצור: לכפור ולחום את כבר מחוסנת. מה שאת צריכה עכשיו זה אחד למוג־אויר נאה.** (רפאל כהן, י־ם)

★ **את, חביבתי, לא קראת את ספרי־הכיס האחרונים. להתגרש מבעלך או למצוא מאהב? למה ללכת לקיצוניות כזו? וכי אי־אפשר לשמור על הבעל וגם למצוא מאהב?** (נעמה לוים, ת"א)

★ **מה עושים לאדם שקר לו? מלבי־שים אותו. התלבשי את על בעלך, ותראי איך שתיכף ייחם לו.** (ד. עשהאל, חולון)

★ **בהחלט, קחי לך מאהב. אבל למען השם, אל תעשי שוב אותה טעות. מדדי אותו במד־חום לפני שתתחילי אתו. והאם כדאי להתגרש? זה, יקירתי, תלוי במצבו הכספי של בעלך.** (א. דומקה, חיפה)

★ **המאהבים הם מוסד עתיק־יומין שכבר הוכיח את יעילותו כדלק לחימום בעלים קרים... אבל, אין צורך לשחק באש בשביל לחמם את בעלך.** (שמואל פרוינד, תל־אביב)

★ **אמרו רבותינו: טובים השניים מן האחד; אחזי בזה וגם מזה אל תניחי את ידיך.** (שמואל אלברט, תל־אביב)

הנערה המתמהמהת: — את יודעת שאת פוגעת בשלום חיי־המשפחה של מכרך. את יודעת גם, כי הוא לא ייפרד מאשתו ולא יישאר לאשה. אך יש לו עלייך „השפעה היפנוטית" כדבריך, ואינך מסוגלת לסרב לו ואת מפלאה את כל משאלותיו. אך את עצמך יודעת כי עליך לשים קץ לפרשה זו.

★ **לפני ההיפנוזה הקרובה, את אר־מרת לו בקול מתקתק: „מה שמפליא אותי, יקירי, איך זה לא נמאסה אשתך על בעלי כל השנים האלה?"** (ד.מ., רחובות)

★ **היפנוזה צורך פורה, מה?** (אליהו ברגר, חיפה)

★ **סתם היפנוטנט. עזבי אותו מהר.** (משה סעדון, פתח־תקוה)

★ **את נותנת לו הכל — אפילו כוס תה אחרי זה? או שזה הוא כבר מקבל מאשתו, הנבל?** (מרים שמטוב, תל־אביב)

מזה צוחקים בהולנד

סגר לסגתא!

ס. גומפלפיש ז"ל – למנוחות

אלפים מתושבי העיר ליוו אמש את ס. גומפלפיש ז"ל בדרכו ה־אחרונה, וחלקו כבוד לאחד מחלוצי אגודת משקמי ההריסות במדינה.

מסע ההלוויה התעכב ליד בית־הכנסת הגדול, שם הספיד אותו ה־רב הראשי. „רבי סנדר גומפלפיש זכרונו לברכה," אמר כבוד הרב הראשי, „הנחיל לנו מסגולותיו, המאירות את דרכנו כנר תמיד. במקהלות רבבות עמך ישראל ידעו ללכת לאור נר זה בבוא יום הדין, כאשר תינתן לו ההזדמנות למחות את משטר חילול־הקודש השורר בארצנו הקדושה."

בנו של המנוח אמר קדיש.

★

מסע ההלוויה נעצר לאחר מכן ליד המרכז לתרבות הגוף של ה־הסתדרות, שם השמיע דברי הספד נרגשים חבר הועד הפועל. „גוף ציבורי נקטל ואיננו," פתח ואמר. „סניה גומפלפיש, חבר סניה גומפ־לפיש, האמנם עזבת את המרכז לתרבות הגוף כגוף ללא נשמה? ימי יצירת יש מאין, ימי הקבוצה? אנו, המוני העם בציון, נשבעים אמונים לדרכך. נזכור תמיד כי היית מעמודי התווך של תנועת הפועלים בארץ, וכי עבדת בסג־רה יחד עם חברנו היקר. לא נשכח לעולם כי את שמך אתה, סניה, כתבת ב־א". כך: ס־נ־י־א!"

מקהלת „צחק חבוב" שרה את „הורה בקבר" מאת ב. א. הרגוני.

★

בדרך אל בית העלמין התעכב מסע־ההלוויה בחצר סניף חרות. ביכה אותו יו"ר הסניף בדמעות נרגשות. „התאספנו כאן לחלוק לך כבוד, סנהדר גומפלפיש. זה 12 שנה לא ידע לבך מנוח, מאז בות־רה המולדת לבתרים. מה עזה הי־תה מלחמתך, כמה חירפת נפשך, כדי לחזות במולדת השלימה, מן הפרת ועד לירקון. לא זכית. אולם אנו נשבעים כי עוד נעבור לגדה השניה. זו משאלתך — זו שבועתנו — וזו חובת האזרח ב־3 בנובמבר!"

החזן ע. אצלנו קרא „אל מלא רחמים" ו„בגין לשלטון!"

בעבור מסע ההלוויה בכיכר ה־מלאכים, קידם את פניו ראש ה־עיר שהכריז בהזדמנות זו על פתי־חת המרכז המסחרי החדש על שם סס גומפלפיש ז"ל. „בזה עובר השטח הזה מרשות הפרט לרשות הכלל... הכללים. לא ארבה ב־מלים, כי גם אתה, סס גומפלפיש לא הרבית במלים. אתה היית איש המעש, איש היזמה — היזמה ה־חפשית. גם אנו אנשי היזמה החפ־שית, זהו משטר העתיד. זהו ה־בטחון לחופש האזרח. זהו דגל ה־חיים העשירים. שלום על עפרך, ס. גומפלפיש."

אחיו של המנוח תרם מיזמתו ה־